

КРАСІН Леонід Борисович (03(15). 07. 1870, м. Курган Тобол. губ., Росія — 24. 11. 1926, Лондон) — радянський і партійний діяч, дипломат. Від 1887 навч. у С.-Петербур. технол. інституті. 1890 вступив до РСДРП. За участь у студент. гуртках і демонстраціях виключений з Інституту, за рев. діяльність згодом неодноразово був заарешт., утримувався в ув'язненні й на засланні. 1900 завершив навч. у Харків. технол. інституті. Від 1900 очолював будівництво електростанції «Електросила» у Баку; 1904-05 — модернізацію електростанції на ф-ці С. Морозова у м. Орехово-Зуєво (нині Моск. обл.); від 1905 — зав. кабел. мережі бельг. електр. компанії «Товариство 1886» у С.-Петербурзі. 1903-07 — чл. ЦК РСДРП. Співзасн. (разом із М. Горьким) першої легал. більшов. г. «Новая жизнь». Для поповнення парт. каси

1905-07 організував низку пограбувань. 1908 виїхав за кордон і відійшов від актив. політ. діяльності. Працював у фірмі «Сіменс і Шуккерт» (Берлін): від 1912 — директор її Моск. філії, від 1913 — ген. представник у Росії. 1914-18 — директор декількох заводів фірми, які з поч. 1-ї світової війни переведено під держ. контроль. Член більшов. делегації на переговорах у м. Брест-Литовський (нині Брест, Білорусь). 1918-20 — нарком торгівлі й промисловості, водночас 1919-20 — нарком шляхів сполучення РСФРР. 1919 брав участь у мирних переговорах з Естонією, на поч. 1920 очолив рад. делегацію, уповноважену відновити торг. і політ. відносини із країнами Заходу. 1920-23 — повпред і торгпред РСФРР у Великій Британії (у березні 1921 підписав із нею першу торг. угоду, що де-факто означало визнання РСФРР). Член рад. делегацій на Генуез. і Гааз. Міжнар. конф. 1922. У 1924-25 — повпред СРСР у Франції, 1925-26 — у Великій Британії. Член ЦК ВКП(б) (1924-26). Його ім'ям у СРСР названо 2 криголами, трамвайне депо у Києві, вулиці у Харкові, Полтаві, Черкасах та ін. містах. Прах К. розміщено у Кремлів. стіні на Красній площі.

Рекомендована література

1. Памяти Л. Б. Красина: Сб. воспоминаний. Москва; Ленинград, 1926;
2. Могилевский Б. Л., Прокофьев В. А. Три жизни Красина. Москва, 1968;
3. Аксенов В. Любовь к электричеству. Повесть о Леониде Красине. Москва, 2008.

Р. В. Пилипчук

Бібліографічний опис:

Красін Леонід Борисович / Р. В. Пилипчук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2818>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).